

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9353 af 19/01/2015 (Gældende)

Udlændingenævnets afgørelse af 19. januar 2015 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Krav om lovligt ophold

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,
Udlændingenævnet, j.nr. 14/048574

Udlændingenævnets afgørelse af 19. januar 2015 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Krav om lovligt ophold

Udlændingenævnet stadfæstede i januar 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse om afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse under henvisning til udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, til en egyptisk statsborger. Ansøgeren indgav i marts 2013 ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, hvorved der var vedlagt kopi af en ansættelseskontrakt mellem ansøgeren og en international organisation fra august 2013 til april 2014. Udlændingestyrelsen meddelte afslag i februar 2014. Til støtte for klagen blev det anført, at der ikke var direkte lovhjemmel til at stille krav om, at en ansøger skulle have ophold i Danmark på tidspunktet for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, og at ansøgeren havde beholdt sin folkeregisteradresse i Danmark. I september 2014 udtalte Udlændingestyrelsen overfor Udlændingenævnet, at det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, at en ansøger skal have afsluttet et eventuelt udlandsophold, inden det kan regnes med ved beregningen af ansøgerens lovlige ophold i Danmark. I september 2014 blev det af ansøgerens partsrepræsentant oplyst, at ansøgeren befandt sig i Egypten, og at ansøgeren i september 2014 var ansat på en ni måneders kontrakt i en menneskerettighedsorganisation. Denne ansættelse forventedes afsluttet i marts 2015.

Udlændingenævnet fandt, at ansøgeren ikke kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, stk. 3, da han ikke på afgørelsestidspunktet havde ophold i Danmark. **Udlændingenævnet lagde vægt på**, at ansøgeren efter det oplyste var bosat i Egypten, hvor han skulle opholde sig indtil marts 2015. **Udlændingenævnet lagde endvidere vægt på**, at der efter udlændingelovens § 11, stk. 3, kun kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis der ikke er grundlag for at inddrage en opholdstilladelse. **Udlændingenævnet fandt**, at ansøgerens opholdstilladelse aktuelt var bevaret under forudsætning af, at han indrejste til Danmark inden juli 2015, hvorfor det først på tidspunktet for ansøgerens indrejse og fornyede bosætning i Danmark endeligt vil kunne fastlægges, at hans opholdstilladelse ikke er bortfaldet uanset det igangværende udlandsophold. Ansøgeren kunne således ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, idet forudsætningen for, at ansøgerens opholdstilladelse ikke skulle inddrages, var, at han indrejste til Danmark igen inden juli 2015. **Udlændingenævnet fandt endvidere**, at det måtte følge af en sproglig fortolkning af udlændingelovens § 11, stk. 3, jf. § 11, stk. 4 og stk. 5, at udlandsophold først indgår i beregningen af opholdets længde og i beskæftigelseskravet, når ansøgeren er vendt endeligt tilbage til Danmark, idet det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 4 og stk. 5, at ansøgeren "har haft" ophold i udlandet. **Udlændingenævnet fandt endvidere**, at der til sagen ikke var oplyst om sådanne særlige konkrete forhold, at der var mulighed for, at ansøgeren kunne gives tidsubegrænset opholdstilladelse efter lempeligere betingelser end normalt efter Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's handicapkonvention. **Udlændingenævnet lagde herved vægt på**, at ansøgeren efter egne oplysninger ikke havde et handicap, der forhindrede ham i at opfylde en eller flere af betingelserne for at få tidsubegrænset opholdstilladelse.